
Kronika : z życia izb adwokackich

Palestra 5/10(46), 100-104

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Z ŻYCIA IZB ADWOKACKICH

Izba bydgoska

1. W dniu 12 marca 1961 r. odbyło się Walne Zgromadzenie Wojewódzkiej Izby Adwokackiej w Bydgoszczy, które otworzył dziekan Rady Adwokackiej adw. Bernard Cisewski, witając Prezesa Sądu Wojewódzkiego w Bydgoszczy Jana Korczyńskiego jako przedstawiciela Ministra Sprawiedliwości, Prezesa Naczelnej Rady Adwokackiej adw. Franciszka Sadurskiego, Prezesa Okręgowej Komisji Arbitrażowej w Bydgoszczy mgra Henryka Ligiczy i innych gości.

Na przewodniczącego Walnego Zebrania wybrany został adw. Władysław Sobieszcański.

Z pisemnego sprawozdania, które rozesłane zostało przed Walnym Zgromadzeniem, wynika, że stan liczbowy adwokatów Izby bydgoskiej wpisanych na dzień 1 stycznia 1960 r. wynosił 258 osób i utrzymał się do końca roku na tym samym poziomie, przy czym w okresie sprawozdawczym wpisano i skreślono po dwóch adwokatów. Na liście aplikantów adwokackich było wpisanych w dniu 1 stycznia 1960 r. 14 aplikantów, a na dzień 31.XII.1960 r. liczba aplikantów wynosiła 17. Poza treścią sprawozdania pisemnego dziekan Cisewski poruszył w swym sprawozdaniu przede wszystkim zagadnienie pracy zespołów adwokackich podkreślając, że utworzenie tych zespołów przed ośmiu laty miało na celu torowanie drogi do wyższej formy pracy zespołowej w adwokaturze. Na terenie Izby bydgoskiej są zespoły pracujące wzorowo, ale są i takie, których praca zespołowa może budzić słuszną krytykę.

Omawiając projekt rozporządzenia Ministerstwa Sprawiedliwości o zespołach adwokackich, dziekan Cisewski zaznaczył, że na terenie Izby Adwokackiej Bydgoskiej rozpoczęła się już praca reorganizacyjna zmierzająca do zmniejszenia zespołów. Wyrazem tego jest m.i. dokonanie w Bydgoszczy i w Toruniu podziału niektórych zespołów, mianowicie w Bydgoszczy z Zespołu Adwokackiego Nr 3 powstały trzy zespoły, a w Toruniu z zespołów Nr 1 i 2 wyłonił się dalszy Zespół Nr 3.

Charakteryzując pracę adwokatów członków Izby Adwokackiej w Bydgoszczy, dziekan podkreślił finansowe zdyscyplinowanie i wykazywanie realnych obrotów, co uwydatniły ścisłe i wszechstronne kontrole ze strony Rady Adwokackiej, wydziałów finansowych prezydiów właściwych rad narodowych oraz kilkumiesięczna działalność Inspektoratu Kontrolno-Rewizyjnego.

Wyniki finansowe za rok 1960 są zbliżone do wyników z 1959 roku, natomiast zestawienie ilościowe spraw na terenie Izby wskazuje poważny ich spadek (około 15%), przy czym zaledwie 20% to sprawy poważniejsze, a cała reszta to masówka drobnych spraw. W związku z tym dziekan Cisewski omówił również projekt taksy adwokackiej podkreślając, że dodatnią stroną tego projektu jest ustalenie dolnej granicy wynagrodzenia i podniesienie wynagrodzenia w sprawach cywilnych i niespornych, przy czym zaznaczył, że adwokaci Izby bydgoskiej prawie nie korzystali z uprawnień nadanych treścią § 3-a dotychczasowej taryfy. Szkoda jednak, że nowa taryfa nie wprowadza różnicowania spraw i wynagrodzeń

z punktu widzenia ciężaru gatunkowego sprawy, charakteru i nakładu pracy zarówno w sprawach cywilnych, jak i karnych.

Wspominając o generalnym zarzucie, jaki zgłasza się pod adresem orzecznictwa komisji dyscyplinarnych, że są zbyt łagodne, sprawozdawca nadmienił, że zarzut ten nie dotyczy chyba Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w Bydgoszczy, której orzeczenia stały we właściwej proporcji do ciężaru zarzutów, przy czym Minister Sprawiedliwości założył tylko jedną rewizję od prawomocnego orzeczenia dyscyplinarnego.

Plan roczny preliminarza budżetowego, który opiewał na 764 600 zł, wykonano w wysokości 765 609,06 zł, czyli w 100,1%. Nadwyżka bilansowa za okres sprawozdawczy wyniosła łącznie 135 021,71 zł.

Walne Zgromadzenie, zatwierdzając na wniosek Komisji Rewizyjnej zamknięcie rachunkowe i udzielając w tym zakresie Radzie Adwokackiej za rok 1960 absolutorium, uchwaliło podzielić nadwyżkę za rok 1960 w następujący sposób:

kwotę 26 125 zł, wydatkowaną w 1960 roku na zakup środków trwałych dla biura Rady Adwokackiej i zespołów adwokackich, przekazać na fundusz podstawowy;

z kwoty 108 896,71 zł, stanowiącej nadwyżkę gotówkową, przekazać: 10 000 zł — na Fundusz Wzajemnej Pomocy Izby, 6 000 zł — na Fundusz Płac i Zapomóg, a 92 896,71 zł — na Fundusz Lokalowy.

Zgromadzenie zatwierdziło przedstawiony przez skarbnika Rady adw. Edmunda Sobocińskiego preliminarz budżetowy na rok 1961, obejmujący kwoty po 943 700 zł po stronie wydatków i wpływów.

W wyniku zarządzonych wyborów do Wojewódzkiej Komisji Dyscyplinarnej w skład jej weszli adw.: Kazimierz Radzikowski, Wojciech Dąbrowski, Józef Łukasiewicz, Tadeusz Mędrzycki, Czesław Jurkiewicz, Seweryn Dziembowski, Tadeusz Klimesz, Tadeusz Balewski, Jan Ornass, Czesław Beuermann i Antoni Guzowski, a jako zastępcy członków adw.: Stanisław Szaniawski, Leon Łabuński i Józef Kowalski.

W dyskusji pierwszy zabrał głos adw. MarceLi Lityński, który podziękował dziekanowi Rady za wyniki dotychczasowej działalności Rady Adwokackiej. Mówca zwrócił uwagę na konieczność zwiększenia władzy i uprawnień kierownika zespołu, jak również uznał za nieodzowne usunięcie istniejącej obecnie ujemnej sytuacji materialnej adwokatów, polegającej na braku przywilejów, jakie przysługują światu pracy, jak np. urlopów, ubezpieczeń społecznych itp.

W końcu swego przemówienia adw. Lityński poruszył zagadnienie bezpłatnych, wielodniowych „urzędówek” i podkreślając, że np. w Rumunii adwokaci prowadzący sprawy z urzędu otrzymują za to wynagrodzenie z funduszków państwowych, prosił o rozważenie zagadnienia, czy nie byłoby rzeczą możliwą wypłacać adwokatom prowadzącym sprawy z urzędu pewnych sum z funduszków (wpływów) zespołów adwokackich.

Dalsi mówcy, koledzy: Aleksander Czerni, Lucjan Szmidt i Janusz Tydelski, poruszali zagadnienia dotyczące pracy społecznej adwokatury, akcentując konieczność szerszego udziału adwokatów w pracach społecznych.

Jako przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości Prezes Sądu Wojewódzkiego Jan Korczyński rozpoczął swe przemówienie od poinformowania, że w dniu 11 marca 1961 r. odbyła się w Ministerstwie Sprawiedliwości konferencja preze-

sów sądów wojewódzkich, na której poruszono m.i. zagadnienie zespołów oraz taksy adwokackiej.

Nawiązując do dyskusji, Prezes Korczyński wyraził zadowolenie, że wystąpienia jego przedmówców charakteryzowały się rzeczowością i zrozumieniem stanowiska Ministerstwa Sprawiedliwości. Na terenie całego kraju obserwujemy negatywne ustosunkowanie się do adwokatury, przy czym ujemna ocena adwokatury występuje również na terenie województwa bydgoskiego, aczkolwiek nie w takich rozmiarach jak na terenach innych izb. Mówca stwierdza konieczność reformy adwokatury, i to w bardzo szerokim zakresie. Jako bezzasadne odrzuca przypuszczenia czy pogłoski o rzekomej dążności Ministerstwa Sprawiedliwości do upaństwowienia adwokatury. W dalszym ciągu Prezes Korczyński omówił projekty nowych typów zespołów adwokackich przy liczbie członków od 5 do 12 osób z podziałem 50 — 80% obrotów w równych częściach między wszystkich członków zespołu.

Jeżeli chodzi o obrony z urzędu, to projekt ministerialny przewiduje ich (przy najmniej minimalną) odpłatność. Sądy wyznaczając obrońcę czy pełnomocnika z urzędu z góry określają, czy obrona ma być płatna czy bezpłatna.

Omawiając projekt nowej taryfy adwokackiej mówca podkreślił, że utrzymanie w mocy § 3a dotychczasowej taryfy byłoby niemożliwe. Prezes Korczyński uzasadnił też bliżej tak zwany „narzut” 5% na rzecz Naczelnej Rady Adwokackiej, wskazując na to, że fundusz ten ma doprowadzić do równomiernego rozmieszczenia aplikantów adwokackich na terenie wszystkich izb.

Po przemówieniu Prezesa Korczyńskiego zabrał głos Prezes Naczelnej Rady Adwokackiej Sadurski, który poruszył niektóre problemy objęte wymianą zdań z Ministerstwem Sprawiedliwości, jak np. zagadnienie rozdziału adwokatury od radców prawnych, przy czym podkreślił, że Naczelna Rada Adwokacka uznała słuszność zarzutów stawianych adwokatom posiadającym nadmierną liczbę radcostw. W związku z tym podjęto w dniu 14 maja 1960 r. uchwałę, która zobowiązała do usunięcia przerostów w tym względzie. Wykonanie tej uchwały zostało jednak zawieszono w dniu 11 grudnia 1960 r., ponieważ nowy projekt uchwały Rady Ministrów o radcostwach prawnych przyjął jako kryterium ograniczające prace adwokata na stanowisku radcy prawnego nie wynagrodzenie, lecz liczbę godzin (46 godzin tygodniowo, czyli 200 godzin miesięcznie).

Przechodząc do omówienia prac komisji dyscyplinarnych Prezes Sadurski podkreślił, że reakcja komisji dyscyplinarnych jest czasami istotnie zbyt łagodna.

Jeśli chodzi o zespoły adwokackie nowego typu, to mówca podkreślił, że właśnie Naczelna Rada Adwokacka zainicjowała projekt nowych form pracy zespołowej adwokatów.

Przewodniczący zebrania adw. Sobieszczański omówił pokrótce zagadnienie radców prawnych-adwokatów, podkreślając w szczególności, że zasadniczym zadaniem radców prawnych powinna być prewencyjna ochrona mienia społecznego.

Jednocześnie przewodniczący podziękował delegatowi Ministra Sprawiedliwości, Prezesowi Naczelnej Rady Adwokackiej i Kolegom za cenne uwagi i informacje dodając, że uwydatniająca się wśród adwokatów Izby bydgoskiej dążność dostosowania się do nowych form pracy w zmniejszonych zespołach postępuje dalej. Na terenie Izby Adwokackiej pozostały tylko jeszcze dwa zespoły, których skład przewyższa 20 członków.

2. W dniu 17 lutego 1961 r. odbył się w Izbie Adwokackiej w Bydgoszczy egzamin adwokacki, do którego przystąpiło 8 aplikantów adwokackich (po pracach

pisemnych 1 aplikant wycofał się z egzaminu i złożył rezygnację z aplikacji (advokackiej). Egzamin odbył się pod przewodnictwem dziekana Rady Advokackiej Bernarda Cisewskiego, przy czym w komisji egzaminacyjnej zasiadał jako przedstawiciel Ministra Sprawiedliwości Prezes Sądu Wojewódzkiego Jan Korczyński, a jako przedstawiciel Naczelnej Rady Advokackiej adw. Zygmunt Albrecht. Siedmiu kandydatów zdało egzamin i zostało wpisanych na listę adwokatów Izby bydgoskiej.

W dniu 8 czerwca 1961 r. odbył się w siedzibie Izby egzamin kwalifikacyjny na aplikantów advokackich pod przewodnictwem dziekana Rady. Z 9 kandydatów przyjętych zostało 5 według kolejności punktacji i wpisania na listę aplikantów.

Rada Advokacka dąży systematycznie do podniesienia poziomu szkolenia aplikantów advokackich. Przygotowanie aplikantów odbywa się na odpowiednich seminariach, prowadzonych częściowo w Bydgoszczy, a częściowo w Toruniu. Ażeby podnieść poziom wiedzy aplikantów, Rada Advokacka na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 1961 r. zleciła kierownikowi szkolenia aplikantów adw. Marianowi Niklewskiemu opracowanie projektu punktowania i nagradzania aplikantów w toku szkolenia. Projekt ten będzie przedmiotem obrad najbliższego posiedzenia Rady; będzie on stosowany już od października 1961 r. Przewidziane jest opracowywanie konkursowe prac praktycznych, jak również przygotowywanie referatów na uprzednio rozdane zagadnienia.

Izba warszawska

1. Powołanie wykładowców. W związku z rozpoczęciem wykładów na kursach dla aplikantów Izby warszawskiej, Rada Advokacka powołała następujących Kolegów, którzy prowadzić będą wykłady:

Adw. S. Janczewski, J. Stopnicki	— ustrój advokatury, etyka
Adw. S. Rybczyński, O. Missuna, A. Kozłowski, K. Łada-Bieńkowski	— prawo karne materialne
Adw. W. Pocięj, Z. Węgliński, J. Nowacki, T. de Virion, H. Zajączkowski	— prawo karne formalne
Adw. W. Heintze, T. Nowicki, Z. Czerski, L. Kołakowski	— prawo cywilne materialne
Adw. Z. Krzemiński, W. Żywicki, S. Koziołkiewicz	— prawo rodzinne
Adw. A. Lasocki, T. Bartczak, L. Cohn	— prawo spadkowe
Adw. A. Olszewski, J. Bogobowicz, J. Siedziński	— prawo zobowiązaniowe
Adw. S. Dąbrowski, J. Pręcowski, J. Maciejko	— przepisy ogólne prawa cywilnego
Adw. Z. Krzemiński, Z. Czerski, M. Hiszpański, T. Kłosiński	— procedura cywilna
Adw. J. Blusiewicz, C. Przymusiński, Z. Rose, M. Drozdowicz	— prawo gospodarcze
Adw. T. Kobyliński, H. Borkowski, J. Zieliński	— prawo pracy
Adw. N. Ceranka, S. Hettlinger	— prawo handlowe i wekslowe

Adw. R. Galster, T. Dublasiewicz	— prawo podatkowe
Adw. A. Rościszewski, N. Sawicki	— prawo administracyjne
Adw. M. Gersdorf, R. Sosnowski	— prawo spółdzielcze
Adw. Z. Kopankiewicz, Z. Kosiński, E. Stachura	— ubezpieczenie społeczne
Adw. L. Cohn, B. Budka, S. Szonert	— postępowanie niesporne
Adw. M. Wagner, M. Piesiewicz	— prawo karne związkowe
Adw. Z. Kropiwnicki, K. Mamrot, W. Do- mino, H. Ejchart	— ustrój i ideologia
Adw. J. Konic, not. T. Szablowski	— ustrój sądów i notariatu
Prok. J. Jakaczyński	— ustrój prokuratury
Adw. S. Garlicki, Z. Kropiwnicki	— technika prowadzenia spraw
Adw. Z. Kopankiewicz	— lektura prawnicza
Adw. W. Winawer	— orzecznictwo cywilne
Adw. W. Bayer	— orzecznictwo karne
Reż. K. Rudzki	— retoryka

2. Nowe przepisy o wynagrodzeniu adwokatów. W związku z wejściem w życie nowego rozporządzenia o wynagrodzeniu adwokatów za czynności zawodowe Rada Adwokacka zorganizowała w dniu 29.VI.1961 r. naradę kierowników zespołów adwokackich i aktywu społecznego, poświęconą nowym przepisom.

Zebraniu przewodniczył wicedziekan adw. Z. Kropiwnicki. Referat informacyjny wygłosił adw. Z. Krzemiński. Po referacie wywiązała się ciekawa i długa dyskusja poświęcona praktycznym zagadnieniom powstającym na tle stosowania nowych stawek wynagrodzenia.

3. Wybory nowych ławników sądowych. Jak wiadomo, w dniu 31.XII. br. kończy się kadencja ławników sądowych. W związku z powyższym przystąpiono do przygotowania akcji wyborczej. Rady narodowe dokonają w październiku br. wyboru ławników do sądów powszechnych i sądów ubezpieczeń społecznych.